

162 . Sibiu | Punct: Consiliul Județean Sibiu, str. Gen. Magheru nr. 14 | Anul: 2009

Anul: 2009

Cod RAN: 143469.04

Perioade: Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Evul Mediu, Perioada modernă

Tipuri sit: tip neprecizat

Categorii sit: Civil, Domestic

Autori: Petre Beșliu Munteanu, Adrian Georgescu, Claudiu-Iuliu Munteanu

Instituții: Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, Muzeul Național Brukenthal, Sibiu

Raport

În momentul solicitării asistenței arheologice pentru săpătura mecanică din curtea sediului Consiliului Județean o bună parte din lucrările de excavație planificate erau efectuate. Mai mult, un șanț perimetral distrusese relația stratigrafică între depunerile din curte și zidurile din cărămizi ale unor structuri de compartimentare.

Pentru a înregistra o situație stratigrafică nederanjată, în condițiile în care nu am putut opri lucrările de construcție, am convenit cu constructorul să permită efectuarea a două casete de mici dimensiuni. Una a fost realizată în legătură cu corpul de clădire al Consiliului Județean; a doua nu s-a putut efectua, fiind împiedicată de constructorii grăbiți să termine săpătura.

Situația expusă demonstrează că „asistența arheologică”, așa cum o solicitase constructorilor DCCPCN Sibiu, nu se poate constitui într-o metodă eficientă, firească, de recuperare a informațiilor arheologice, în condiții de securitate a arheologilor. Ea este formală pentru că beneficiarii nu urmăresc decât certificatul de descărcare arheologică, ineficientă pentru scopul cercetării arheologice și păguboasă pentru că permite distrugerea sitului arheologic înainte de recuperarea informațiilor.

Clădirea de pe strada General Magheru nr. 14 nu are o valoare istorică dată de eventuale personalități care au locuit-o și nici arhitectural-stilistică. Din aceste motive nu este pomenită în sintezele de istorie și istorie a arhitecturii din Sibiu.

În planul orașului Sibiu din 1875, pe locul clădirii moderne se află o construcție cu curte interioară, numerotată cu cifra 12. Latura principală, dinspre strada Sporer, s-a dezvoltat afectând casa învecinată. Spre SV se află un corp de clădire bine marcat în plan. Același lucru se poate spune și despre cel din SE. Spre E semnul din plan pare a indica o construcție anexă. Spre strada Franziskaner este plasată o grădină.

Hermann Fabini aduce în planul istoric al orașului Sibiu informația că această clădire modernă a fost sediul unei bănci și a fost ridicată la începutul secolului XX. Arhitectul și-a imaginat pe locul actualei clădiri una mai veche cu tractul dinspre stradă mai dezvoltat decât cele învecinate și cu corpuri de clădire mai mici spre strada Kleiner Erde și spre curte. Reconstituirea volumetrică ne aduce în față o clădire cu curtea interioară mărginită de corpuri anexe.

Este regretabil că în situația aceasta, și cu atât mai mult în cazul săpăturii din curtea interioară a liceului Gheorghe Lazăr, nu s-au putut efectua săpături arheologice preventive care nu ar fi durat mai mult de trei săptămâni și ar fi costat puțin în comparație cu cantitatea informațiilor arheologice. Istoria consistentă a orașului și pretențiile de „oraș european” ar fi impus mai multă atenție acordată cercetării arheologice, altfel efectuată sub presiune și cu consecințe pe măsură.

Sondajele arheologice din curtea clădirii de la nr. 2 - 4 de pe strada General Magheru și de pe strada Șelarilor au evidențiat stratigrafic urme slabe de arsură în cel mai vechi nivel de locuire medieval și

construcții din material durabil care suprapuneau acest nivel. De consistența acestui prim nivel de depunere, cu implicații în evoluția localității, s-a legat interesul arheologic pentru terenul supus recentei săpăturii mecanice.

În al doilea rând ne-ar fi interesat planul corpurilor anexă ale clădirii medievale demolate la începutul secolului XX.

Pereții casei de 1,50 m x 1,50 m practicate în legătură cu clădirea actuală, sediul Consiliului Județean Sibiu, au fost afectați de un șanț de canalizare modernă. Stratigrafia este relativ simplă. Stratul ce a constituit solul viu este format de pietriș și este suprapus de un nivel de pământ brun cu puține urme de arsură. În nivelul superior se află și neînsemnate cantitativ fragmente de cărămizi. Stratul anterior menționat este suprapus de unul ce conține var și nisip, urme ale activității constructorilor medievali. Șanțul gropii de canalizare a intersectat și nivelul superior format din pământ brun. Acest nivel este suprapus de cărămizi ce ies în afara planului fundației construcției moderne.

Caseta a dezvelit o gură de canal acoperită cu un capac din fontă. Gura de canal este de plan pătrat cu latura de 0,60 m.

Pe malul de NV al săpăturii mecanice care a atins adâncimea de 2,50 m a fost înregistrat la adâncimea de 0,30 - 0,40 m un nivel de dărâmături care a suprapus nivelul unei construcții din cărămizi dezvoltat spre sud-vestul curții. Fundația, care se adâncea cu 0,30 m față de nivelul de construcție, era alcătuită din cărămizi. Sub nivelul de construcție a fost amenajată o groapă umplută ulterior cu pământ galben.

Fundația clădirii s-a adâncit într-un strat de pământ brun-negricios cu pigmenți de var în compoziție. Stratul cu materiale de construcție a suprapus un nivel de pământ brun-închis cu puțini pigmenți de lemn ars în compoziție. Stratul inferior a fost format din pietriș ce a suprapus solul negru.

Relația stratigrafică cu zidul de la N a fost ruptă de un șanț al constructorilor actuali.

Groapa săpăturii mecanice s-a oprit la 7,30 m de zidul clădirii moderne. Pe acel aliniament am înregistrat profilul stratigrafic și structurile de zidărie păstrate.

Zidurile din cărămizi configurează planul unei construcții compartimentate. Încăperea de la NE avea lățimea de 1,20 m și era mărginită spre exterior (NE) de un zid din cărămizi lat de 0,70 - 0,90 m cu fundația care se adâncea în pământ cu 0,50 m. Zidul de compartimentare era lat de 0,30 m. El delimita încăperea de la SV, lată de 1,70 m. Cărămizile din structura zidurilor aveau dimensiunile de 30 x 15 x 5 cm. Startul de mortar dintre cărămizi măsura 0,01 - 0,02 m.

Fundația încăperii mai late era superficială, fiind alcătuită din patru cărămizi suprapuse. Zidul de închidere al celor două încăperi spre SE măsura lățimea de 0,50 - 0,60 m. Nivelul de construcție era superior încăperii de la NE. Unele dintre cărămizile cu dimensiunile de 30 x 15 x 5 cm erau arse până la vitrifiere.

Pe profilul adiacent zidului de la NE se observă un strat de pământ galben, scos din fundație, aflat sub stratul superior de dărâmături. Sub el, până la adâncimea de 1,80 m s-a păstrat un strat consistent de pământ brun cu puține fragmente de cărămizi și pigmenți de arsură.

O groapă de var a fost amenajată după dezafectarea construcțiilor medieval - târzii între zidurile din cărămizi.

Câteva fragmente medievale au fost recuperate din stratul medieval al casei practicate prin săpătură manuală. Două fragmente provin de la o oală puternic arsă secundar. La coacere, peretele vasului nu a ars penetrant. Am mai recuperat un fragment de toartă și patru cuie din fier.

Săpătura mecanică a scos la iveală în colțul de SV al curții alte fragmente ceramice medievale: un fragment din fundul unei oale cu diametrul de 8 cm și un alt recipient cu diametrul bazei de 5 cm. Primul fragment nu a fost ars complet, în interior peretele având culoarea roșie-gălbui. Al doilea vas a fost bine copt. Din același lot de material ceramic recunoaștem un fragment de cahlă-oolă cu gura dreptunghiulară, un fragment din buza unui castron și o toartă de recipient.

Asistența arheologică, taluzarea malurilor și sondajul de la fundația clădirii au evidențiat urmele unei construcții anexe bicompartimentate, ridicată în două etape într-o perioadă ulterioară construcțiilor din lemn.

Ea se lega de corpul de locuit dinspre strada Sporer și pare a sublinia etapa în care, odată cu comasarea loturilor, s-a dezvoltat și corpul de construcții-anexă din curte.

Informații suplimentare online

[Raportul 4479 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
